

93. Ούτε από όσους βρίσκονται στους ουρανούς και στη γη - δεν μπορεί - παρά να έλθει σαν δούλος στον Ραχμάν (τον Παντελεήμονα ΑΛΛΑΧ).

إِنَّ كُلَّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتَى الرَّحْمَنَ عَبْدًا ﴿١٣﴾

94. "Έχει τους πάντες λογαριάσει και τους έχει αριθμήσει (όλους) ακριβώς.

لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ﴿١٤﴾

95. Κι όλοι τους θα έλθουν σ' Αυτόν - κατ' άτομο - την Ημέρα της Κρίσης.

وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا ﴿١٥﴾

96. Βέβαια σ' εκείνους που πίστεψαν και έκαναν ενάρετες πράξεις ο Ραχμάν (ο Φιλάνθρωπος ΑΛΛΑΧ) θα τους κάνει (κοινωνούς) της Αγάπης στις καρδιές όλων.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا ﴿١٦﴾

97. Έχουμε κάνει (το Κοράνιο) εύκολα να προχωρεί με τη γλώσσα σου ώστε να μπορέσεις μ' αυτό να δώσεις ευχάριστες ειδήσεις στους ενάρετους και να προειδοποιήσεις μ' αυτό ένα λαό που έχει εχθρότητα εναντίον σας.

فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَتُنذِرَ بِهِ قَوْمًا لُدًّا ﴿١٧﴾

98. Και πόσες (αναρίθμητες) γενιές - πριν απ' αυτούς - έχουμε καταστρέψει; Μπορείς, μήπως να βρει ένα μόνο απ' αυτούς (τώρα), ή ν' ακούσεις ένα (μόνο) ψίθυρο απ' αυτούς;

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هَلْ يُحِشُّ مِنْهُمْ مِنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ﴿١٨﴾

(20) Σούρα Τάχα
(Το Τάχα - Συμβολικά γράμματα T.X.)

Στο όνομα του ΑΛΛΑΧ του Παντελεήμονα, του Πολυεύσπλαχνου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. T. X. = (Τά-χά)*

طه ﴿١﴾

* βλ. Σημ. 1

2. Δεν σου έχουμε στείλει το Κοράνιο, για να σου προκαλέσει την απελπισία.

مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى ﴿٢﴾

3. Αλλά μόνο σαν υπενθύμιση γι' αυτόν που φοβάται (τον ΑΛΛΑΧ), -

إِلَّا لَذِكْرٍ لِمَنْ يَخْشَى ﴿٣﴾

4. Μια αποκάλυψη από Εκείνον που έπλασε τη γη και τους ουρανούς στα ύψη.

تَزِيلًا مِمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ الْعُلَى ﴿٤﴾

5. Ο ελ- Ραχμάν (Ο Παντελεήμονας ΑΛΛΑΧ) εγκαταστάθηκε στο Θρόνο.

الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى ﴿٥﴾

6. Σ' Αυτόν ανήκουν όσα βρίσκονται στους ουρανούς και πάνω στη γη, και όσα ανάμεσά τους και όσα κάτω από το φως (της γης).

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى ﴿٦﴾

7. Κι αν προφέρεις τη λέξη μεγαλόφωνα, (δεν πειράζει), γιατί γνωρίζει τι είναι μυστικό και τι πιο πολύ κρυμμένο.

وَإِنْ يَجْهَرُ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى ﴿٧﴾

8. ΑΛΛΑΧ! Δεν υπάρχει θεός παρά μόνο Εκείνος. Σ' Αυτόν ανήκουν τα Πιο Όμορφα Ονόματα.

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى ﴿٨﴾

9. Σου έχει φτάσει η ιστορία του Μωυσή;

وَهَلْ آتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى ﴿٩﴾

10. Κοίτα! όταν είδε μια φωτιά, είπε τότε στην οικογένειά του: "Σταθείτε, γιατί αισθάνθηκα μια φωτιά. Ίσως μπορέσω και σας φέρω δαυλό απ' αυτή κανένα αναμμένο σημάδι, ή ίσως μπορέσω να βρω κανένα κοντά της που μπορεί να μας οδηγήσει στη φωτιά".

إِذْ رَأَى نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا
لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِقَبَسٍ أَوْ أَجْدٍ
عَلَى النَّارِ هُدًى ﴿١٠﴾

11. Σαν έφτασε όμως σ' αυτήν, κάναμε ώστε να ακουστεί (μια φωνή): "Ω! Μωυσή!

فَلَمَّا آتَاهَا نُورًا دَبَّ بِنُورِهِ ﴿١١﴾

12. Εγώ είμαι ο Κύριός σου! Βγάλε - γι' αυτό- τα παπούτσια σου, Είσαι στην - Τουβά - την ιερή κοιλάδα.

13. Και σ' έχω διαλέξει. Άκουσε -λοιπόν - ό,τι (στέλνεται σε σένα) με έμπνευση.

14. Εγώ είμαι -πραγματικά- ο ΑΛΛΑΧ. Δεν υπάρχει άλλος θεός, ειμή (μόνο) Εγώ. Και να τηρείς (τακτική) προσευχή για να με θυμάσαι (πανηγυρίζοντας το εγκώμιό Μου).

15. Η ώρα - στ' αλήθεια - φτάνει. Σκοπός μου είναι να την κρατήσω μυστική, για να πάρει κάθε ψυχή την ανταμοιβή της ανάλογα με όσα μπορεί να χωρέσει (απ' τις προσπάθειές της).

16. Γι' αυτό ας μη σε εμποδίσουν απ' αυτήν, εκείνοι που δεν την πιστεύουν, κι ακολούθησαν τα πάθη τους, μήπως και καταστραφείς!.."

17. Και τι είναι αυτό (που κρατάς) στο δεξί σου χέρι, ω Μωυσή";

18. Είπε : "Είναι το ραβδί μου. Πάνω του στηρίζομαι, και μ' αυτό κτυπώ (μαζεύοντας) την τροφή για το ποίμνιό μου και έχω γι' αυτό κι άλλες χρήσεις".

19. Είπε (ο ΑΛΛΑΧ): "Πέταξέ το, ω! Μωυσή!".

20. Κι εκείνος το πέταξε, και να που έγινε (ένα φίδι) ζωντανό και κινούμενο.

إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاحْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٢﴾

وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَى ﴿١٣﴾

إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ﴿١٤﴾

إِنَّ السَّاعَةَ آيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا لِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَىٰ ﴿١٥﴾

فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَىٰ ﴿١٦﴾

وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ يَا مُوسَىٰ ﴿١٧﴾

قَالَ هِيَ عَصَايَ أَنُوكِّ وَأُعَلِّمُهَا وَاهْتَسِبُهَا عَلَىٰ عَنَمِي وَلِي فِيهَا مَارِبٌ أُخْرَىٰ ﴿١٨﴾

قَالَ الْفَوْهَا يَا مُوسَىٰ ﴿١٩﴾

فَأَلْقَاهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَىٰ ﴿٢٠﴾

21. Είπε (ο ΑΛΛΑΧ): "Πάρε το και μη φοβάσαι. Θα το επαναφέρουμε στην πρώτη του κατάσταση"...

قَالَ خُذْهَا وَلَا تَحْزَنْ سَتُعِيدُهَا
سِيرَتَهَا الْأُولَى ﴿٢١﴾

22. Φέρε - τώρα - το χέρι σου (κλειστό) στο πλευρό σου. Θα γίνει κάτασπρο (και λαμπερό), χωρίς βλάβη (ή άλλο χρώμα) - (τούτο ας χρησιμεύσει) σαν άλλο Σημείο (Θαύμα) -,

وَأَضْمَمْ يَدَكَ إِلَىٰ جَنَاحِكَ تَخْرُجُ بَيَضَاءَ
مِنْ غَيْرِ سُوءٍ آيَةً أُخْرَىٰ ﴿٢٢﴾

23. "Ωστε (αργότερα) ενδέχεται να σου δείξουμε (δύο) απ' το Μεγαλύτερά Μας Σημεία.

لِيُرِيكَ مِنْ آيَاتِنَا الْكُبْرَىٰ ﴿٢٣﴾

24. "Πήγαινε στον Φαραώ, γιατί έχει ξεπεράσει κάθε όριο (παρανομίας)".

أَذْهَبَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿٢٤﴾

25. Είπε (ο Μωυσής): "Κυριέ μου! Άνοιξέ μου το στήθος μου,

قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ﴿٢٥﴾

26. Κι ευκόλυνέ μου την εντολή (το έργο) μου,

وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ﴿٢٦﴾

27. Και βγάλε το εμπόδιο (τη βραδυγλωσσία) μου από την ομιλία μου,

وَأَحْلِلْ غُفْدَةَ مِنِّ لِسَانِي ﴿٢٧﴾

28. Όστε να μπορούν να καταλαβαίνουν αυτά που λέγω

يَفْقَهُوا قَوْلِي ﴿٢٨﴾

29. Και κάνε για μένα (δώσε μου) έναν υπουργό (βοηθό) απ' τη γενιά μου,

وَأَجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِنْ أَهْلِي ﴿٢٩﴾

30. Τον Ααρών, τον αδελφό μου,

هَارُونَ أَخِي ﴿٣٠﴾

31. Αύξησε μ' αυτόν τη δύναμή μου,

أَشَدُّ بِهِ أَزْرَىٰ ﴿٣١﴾

32. και κάνε τον μέτοχο του έργου μου,

وَأَشْرِكْهُ فِي أَمْرِي ﴿٣٢﴾

33. Για ένα Σε δοξάζουμε πολύ, χωρίς τελειωμό,

كُنُوسِعِكَ كَثِيرًا ﴿٣٣﴾

34. Και για να Σε μνημονεύουμε πολύ, χωρίς τελειωμό.

وَنَذُكُّكَ كَثِيرًا ﴿٣٤﴾

35. Γιατί Εσύ είσαι Εκείνος που (πάντοτε) μας βλέπει".

إِنَّكَ كُنْتَ بِبَابِصِيرًا ﴿٣٥﴾

36. Είπε (ο ΑΛΛΑΧ): "Παραχώρησα - ήδη - ό,τι ερώτησες, (Δεκτή έγινε η προσευχή σου), ω Μωυσή".

قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَمْوُسى ﴿٣٦﴾

37. Κι άλλη φορά πριν απ' αυτή) σε ευνοήσαμε,

وَلَقَدْ مَنَّآ عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَى ﴿٣٧﴾

38. Όταν εμπνεύσαμε στη μητέρα σου το μήνυμα:

إِذَا وَحْيَنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ ﴿٣٨﴾

39. "Ρίξε (το μωρό) μέσα στην κασέλα, και ρίξε (την κασέλα) στο ποτάμι, και θα το φέρει το ποτάμι στην όχθη και θα το πάρει ένας που είναι εχθρός μου και εχθρός του. Κι έριξα πάνω σου (το φόρεμα) της δικής Μου αγάπης, ώστε να ανατραφείς κάτω από τα δλέμματά Μου.

أَن آقْدِفِيهِ فِي التَّابُوتِ فَأَقْدِفِيهِ فِي الْيَمِّ فَلْيَلْقِهِ الْيَمُّ
بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوِّي وَعَدُوْلُهُ، وَالْقَيْتُ
عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِنِّي وَالصَّنْعَ عَلَىٰ عَيْتِي ﴿٣٩﴾

40. "Και να! η αδελφή σου, που περπατούσε (εκεί κοντά) είπε: Μήπως θέλετε να σας υποδείξω μια που να θηλάσει και ν' αναθρέψει (το μωρό); Κι έτσι σε επιστρέψαμε στη μητέρα σου, για να ησυχάσει η καρδιά της και να μη λυπάται. Κι σκότωσες έναν άνθρωπο, αλλά σε σώσαμε από τις ενοχλήσεις και σε δοκιμάσαμε με διάφορες δοκιμασίες. Κι έμεινες πολλά χρόνια με τη γενιά των Μέ ντγιε ν. Κι έπειτα ήρθες, εδώ, ω! Μωυσή, όπως είχε οριστεί!

إِذْ تَسْتَشِي أَخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ
عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ، فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا
وَلَا تَحْزَنَ ۗ وَقَتَلْتَ نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ
وَفَتَنَّاكَ فُتُونًا فَلْيَمِيزْ سَيِّئِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ
ثُمَّ جِئْتَنَا عَلَىٰ قَدَرٍ يَمْوُسى ﴿٤٠﴾

41. "Και σε είχα ετοιμάσει για Δική μου (υπηρεσία)".

وَأَصْطَفَيْتُكَ إِنْسِي ﴿٤١﴾

42. Πήγαινε, εσύ και ο αδελφός σου, για παράδοση των Μηνυμάτων Μου και μη σταματήσει - κανείς απ' τους δύο - να Με κρατά στη μνήμη του.

أَذْهَبَ أَنْتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي وَلَا تَنِيَا فِي ذِكْرِي ﴿٤٢﴾

43. "Πηγαίνετε - κι οι δύο - στο Φαραώ, γιατί έχει ξεπεράσει κάθε όριο (παρανομίας),

أَذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿٤٣﴾

44. "Μιλήστε του όμως με ηπιότητα, μήπως και δεχτεί την προειδοποίηση, ή φοδηθεί (τον ΑΛΛΑΧ)".

فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لِّسَانًا لَّعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ ﴿٤٤﴾

45. Είπαν (οι δύο), "Κυριέ μας! Φοδόμαστε μήπως βιαστεί κι αυθαδίασει εναντίον μας ή μήπως ξεπεράσει κάθε όριο".

فَالَا رَبَّنَا إِنَّا نَخَافُ أَنْ يُفْرِطَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطَّغَىٰ ﴿٤٥﴾

46. Είπε: "Μη φοβάστε, γιατί είμαι μαζί (και με τους δυο) σας. Ακούω και βλέπω (τα πάντα).

قَالَ لَا تَحْزَبَا إِنِّي مَعَكُمْ أَلَسُمْ عَلَىٰكُمْ وَأَرَىٰ ﴿٤٦﴾

47. "Πηγαίνετε (κι' οι δυο) σ' αυτόν και πείτε: Είμαστε απεσταλμένοι του Κυρίου σου. Στείλτε μαζί μας έξω (από τη Φυλακή) τα Παιδιά του Ισραήλ και μη τους τυραννάς. Έχουμε έρθει - βέβαια - με Σημείο από τον Κύριό σου! Και Ειρήνη πάνω σ' όποιον ακολουθεί τις οδηγίες (του ΑΛΛΑΧ) !

فَأَنبِأَهُمْ فَقَوْلًا إِنَّا رَسُولُ رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا تَعْذِِبْهُمْ فَذَحْنُنَاكَ بِآيَةِٰ رَبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَىٰ مَنْ تَابَعَ الْهُدَىٰ ﴿٤٧﴾

48. "Σε μας έχει αποκαλυφθεί ότι η Τιμωρία (θα πέσει) πάνω σ' όποιον ψεύδεται (αρνείται τον ΑΛΛΑΧ) κι απομακρύνεται (από τον Θείο

إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿٤٨﴾

Προσανατολισμό).

49. Κι όταν δόθηκε το μήνυμα αυτό),
είπε (ο Φαραώ): "Ποιος - λοιπόν - είναι,
ω! Μωυσή! ο Κύριός σας;"

50. Είπε: "ο Κύριός μας είναι Εκείνος
που έδωσε σε κάθε (δημιουργημένο)
πράγμα τον τύπο και τη φύση του κι
έπειτα καθοδηγεί (στον δρόμο της
σωτηρίας)".

51. Είπε (ο Φαραώ): "Ποιά ήταν η
κατάσταση (τι φρονούσαν) οι
προηγούμενες γενιές;"

52. Είπε: "Η γνώση γι' αυτό θρίσκειται
με τον Κύριό μου, (γραμμένο μέσα) σε
Βιβλίο. Ποτέ δεν πλανάται (το ξέρει όλα)
ο Κύριός μου και ποτέ δεν ξεχνά.

53. Εκείνος είναι που έκανε για σας
τη γη απλωμένη επίπεδη, και σ' αυτή
σας έκανε δρόμους (να περπατάτε) (και
διώρυγες), κι έστειλε από τον ουρανό
νερό". Μ' αυτό κάναμε να βγουν διάφορα
ζευγάρια από φυτά, το κάθε ένα χωριστό
από τα άλλα.

54. Τρώγετε (εσείς) και δόσχετε τα
ζωντανά σας. Σ' αυτό - αλήθεια -
υπάρχουν Θεϊκά Σημεία για (ανθρώπους)
προικισμένους με νοημοσύνη.

55. Απ' αυτή (τη γη), σας έχουμε
δημιουργήσει, και σ' αυτήν θα σας
επαναφέρουμε κι απ' αυτήν θα σας
βγάλουμε (έξω) ακόμη μια φορά.

قَالَ فَمَنْ رَّبُّكُمْ يَا مُوسَى (١٩)

قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ حَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى (٢٠)

قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَى (٢١)

قَالَ عَلَّمَهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي
وَلَا يَنْسَى (٢٢)

الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَوَّكَ لَكُمْ فِيهَا
سُبُلًا وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ
أَزْوَاجًا مِنْ نَبَاتٍ شَتَّى (٢٣)

كُلُوا وَارْعَوْا أَنْعَامَكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
لِأُولِي النَّهْيِ (٢٤)

مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ
وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى (٢٥)

56. Και παρουσιάσουμε στον Φαραώ όλα τα Σημεία Μας, αλλά τα διάψευσε (τα απέρριψε) και τα αρνήθηκε.

57. Είπε: "Μήπως ήλθες - ω! Μωυσή! - για να μας θγάλεις από τη γη μας με τη μαγεία σου;

58. Μπορούμε - δέβαια - να σου φέρουμε παρόμοια μαγικά (τεχνάσματα!) Έτσι κάνε (όριοσε) το χρόνο, που θα γίνει η δοκιμή μεταξύ μας και μεταξύ σου και που δεν θα πρέπει να τον παραβούμε ούτε εμείς ούτε εσύ, σε ένα (μέσο) τόπο όπου και οι δύο θα έχουμε ίση τύχη".

59. Είπε (ο Μωυσής): " Η δοκιμή σας ασ γίνει (στο Πανηγύρι) την Ημέρα του στολισμού, κι ασ μαζευτούν οι άνθρωποι, πριν μεσουρανήσει ο ήλιος".

60. Κι αποσύρθηκε ο Φαραώ, και μάζεψε το σχέδια (τους μάγους) του, κι έπειτα ήρθε (πίσω).

61. Κι ο Μωυσής είπε σ' αυτούς: "Αλίμονό σας! Μην επινοήσετε ψευτιά κατά του ΑΛΛΑΧ, μήπως (ξαφνικά) σας καταστρέψει (ολοκληρωτικά) με (σωματικά) βασανιστήρια. Όποιος επινοεί (ψεύδη), ματαιοπονεί!".

62. Και λογομαχούσαν μεταξύ τους για την υπόθεσή τους, αλλά κρατούσαν μυστική τη συνομιλία τους.

63. Είπαν: (μεταξύ τους) "Αυτοί οι δύο είναι - δέβαια - (πεπειραμένοι) μάγοι. (Σκοπός τους είναι) να θέλουν να σας

وَلَقَدْ آرَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَى ﴿٥٦﴾

قَالَ أَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا مِنْ أَرْضِنَا
بِسِحْرِكَ يَمْوَسَىٰ ﴿٥٧﴾

فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِّثْلِهِ، فَاجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ
مَوْعِدًا لَا نُخْلَفُهُ، نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا سَوِيًّا ﴿٥٨﴾

قَالَ مَوْعِدْكُمْ يَوْمَ الزَّيْتَةِ
وَأَنْ يُحْمَرُوا النَّاسُ سُحُوبًا ﴿٥٩﴾

فَتَوَلَّىٰ فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَنَّىٰ ﴿٦٠﴾

قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ
كَذِبًا فَيَسْحَرَكُمْ بِعَذَابٍ
وَقَدْ خَابَ مِنْ أَفْرَتَىٰ ﴿٦١﴾

فَلَنَنْزِعُنَّ عَنْهُمْ بَيْنَهُمْ وَأَسْرُوا النَّجْوَىٰ ﴿٦٢﴾

قَالُوا إِنْ هَذَا إِلَّا لَسِحْرَانِ بُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكُمْ
مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا

εκδιώξουν από τη γη σας, με τις μαγείες τους και να φύγουν μακριά - παρασέρνοντας- το υποδειγματικά κοινωφελή ιδρύματά σας.

64. Συγκεντρώστε - λοιπόν - τα σχέδιά (τους μάγους σας), κι έπειτα ελάτε ενωμένοι σε (πυκνές) τάξεις. Θα νικήσει - σήμερα - όποιος δείξει υπεροχή".

65. Είπαν: "Ω! Μωσσή! Μήπως εσύ θέλεις να ρίξεις (πρώτος), ή εμείς να είμαστε οι πρώτοι που θα ρίξουμε;"

66. είπε: "Όχι, ρίξτε εσείς πρώτοι!". Κι όταν τα σχοινιά τους και τα ραβδιά τους -φάνηκαν σ' αυτόν- ότι άρχισαν να κινούνται ζωηρά, χάρη στη μαγεία τους!

67. (τότε) ο Μωσής αισθάνθηκε - στον εαυτό του - ένα (είδος) φόβου.

68. Είπαμε (σ' αυτόν): "Μη φοβάσαι! Γιατί εσύ είσαι ο υπέρτερος (που υπερέχεις).

69. "Πέταξε αυτό (το ραβδί που κρατάς) στο δεξιό σου χέρι κι αμέσως θα καταλιεί εκείνο που (διατείνονται ό,τι) κατασκεύασαν. Γιατί ό,τι κατασκεύασαν δεν είναι παρά ένα μαγικό τέχνασμα. Και ποτέ ο μάγος δεν θα ευημερήσει όπου κι αν πάει".

70. Και τότε οι μάγοι έσκυψαν (κάτω) για να προσκυνήσουν. Και είπαν:"Έχουμε πιστέψει στον Κύριο του Ααρών και του Μωσσή".

وَيَذَٰهَبَ بِطَرَفَيْكَمُ الْمَثَلِيَّ ﴿١٧﴾

فَأَجْمِعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ آتُوا صَفًّا
وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنْ اسْتَعْلَنَ ﴿١٨﴾

قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ
وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوْلَىٰ مِنَ الْقَىٰ ﴿١٩﴾

قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا جِأَهُمْ وَعَصَبُهُمْ
يُخِلُّ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهُ سَعَىٰ ﴿٢٠﴾

فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُّوسَىٰ ﴿٢١﴾

فَلَمَّا لَا تَخَفْ إِنَّا أَنْتَ الْأَعْلَىٰ ﴿٢٢﴾

وَأَلْقَىٰ مَا فِي يَمِينِكَ تَلَقَّفَ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا
كَيْدٌ سُحْرٌ وَلَا يَفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَىٰ ﴿٢٣﴾

فَأَلْقَى السَّحْرَةَ مُجِدًّا قَالُوا أَمْ آتَابِرِبِ
هَرُونَ وَمُوسَىٰ ﴿٢٤﴾

71. Είπε (τότε ο Φαραώ): "Πώς πιστεύετε σ' Αυτόν, πριν σας δώσω - εγώ - την άδεια; Βέβαια αυτός πρέπει να είναι ο μεγαλύτερος (ο αρχηγός) σας, που σας δίδαξε τη μαγεία! Να είστε βέβαιοι ότι θα αποκόψουμε τα χέρια σας και τα πόδια σας αμφίπλευρα, και θα σας σταυρώσουμε πάνω σε κορμούς των χουρμαδιών για να μάθετε -έτσι- (με βεβαιότητα) ποιος από μας μπορεί να δώσει πιο ανστηρά και πιο μόνιμα (την) Τιμωρία!".

72. Είπαν: Ποτέ δεν θα σε προτιμήσουμε πάνω στα φανερά Σημεία που μας έχουν έλθει, ή πάνω από Εκείνον που μας έχει πλάσει. Γι' αυτό θέσπισε, ό,τι θέλεις να θεσπίσεις. Γιατί εσύ διαθέτεις (όπως θέλεις) τη ζωή αυτού του κόσμου μόνο.

73. "Εμείς πιστέψαμε στον Κύριό μας, που ίσως μας συγχωρήσει από τα λάθη μας, και απ' τις μαγείες που μας ανάγκασες να κάνουμε. Γιατί ο ΑΛΛΑΧ είναι ο Άριστος και ο Πλέον Μόνιμος -

74. Βέβαια εκείνος που παρουσιάζεται στον Κύριό του σαν ένοχος (αμαρτωλός) θα έχει (κατά τη Δίκη) για αμοιβή την Κόλαση, όπου ούτε θα πεθάνει εκεί, ούτε θα ζει.

75. Κι εκείνος που παρουσιάζεται σ' Αυτόν πιστεύοντας, κι έκανε ενάρετα έργα, γι' αυτούς υπάρχουν οι πιο ψηλές θέσεις,

76. στους Κήπους της Αιωνιότητας που κάτω τους τρέχουν τα ποτάμια κι όπου θα παραμείνουν αιώνια. Τέτοια είναι

قَالَ آمَنْتُمْ لَهُ، قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ، لَكَبِيرٌ مِمَّنَّذِي
عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَا قَطْعَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلِكُمْ
مِنْ خَلْفٍ وَلَا صَلْبَتِكُمْ فِي جُذُوعِ النَّخْلِ وَلَتَعْلَمُنَّ
أَيَّنَا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَى ﴿٧١﴾

قَالُوا لَنْ نُؤْتِيَكَ عَلَى مَا جَاءَنَا مِنَ الْآيَاتِ وَالَّذِي
فَطَرَنَا فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي
هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٧٢﴾

إِنَّمَا آمَنَّا بِرَبِّنَا لَعَلَّ نُنَاقِظُكَ بِمَا كَرِهْتَنَا
عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَى ﴿٧٣﴾

إِنَّهُ، مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ، مُجْرِمًا
فَأُولَئِكَ جَهَنَّمُ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى ﴿٧٤﴾

وَمَنْ يَأْتِهِ، مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ
فَأُولَئِكَ لَهُمْ الدَّرَجَاتُ الْعُلَى ﴿٧٥﴾

جَنَّاتٍ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
وَذَلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّى ﴿٧٦﴾

η ανταμοιβή γι' αυτόν που έχει εξαγνίσει τον εαυτό του (απ' το κακό).

77. Κι εμπνεύσαμε τον Μωυσή (μ' αυτό το μήνυμα): "Να ταξιδέψεις με τους δούλους Μου - κατά τη νύχτα - και (κάνε) κτύπησε γι' αυτούς ένα ξερό μονοπάτι ανάμεσα στη θάλασσα, χωρίς φόβο ότι θα σε προφτάσει (ο Φαραώ) και χωρίς (κανένα άλλο) φόβο".

78. Ο Φαραώ όμως τους ακολούθησε με τους στρατιώτες του, αλλά τα νερά τους έπνιξαν εντελώς και τους σκέπασαν.

79. Και αποπλάνησε ο Φαραώ το λαό του, αντί να τον οδηγήσει σωστά.

80. Ω! Παιδιά του Ισραήλ! Σας σώσαμε από τον εχθρό σας και κάναμε μαζί σας μια Συμφωνία στη δεξιά πλευρά του Όρους (Σινά), και στείλαμε πάνω σας το μάννα και το σάλωα * (ορτύκια):

81. (λέγοντας): "Φάγετε από το καλά πράγματα, που έχουμε προμηθεύσει για τη συντήρησή σας και μην παραδίσετε υπερβολικά σ' αυτά, μήπως και η Οργή Μου πέσει ακριβώς πάνω σας. Γιατί χάθηκε κυριολεκτικά εκείνος, που πάνω του έπεσε η Οργή Μου!

82. "Αλλά - χωρίς αμφιβολία - Είμαι (επίσης) Εκείνος που συγχωρεί (επανειλημμένα), όποιον μετάνιωσε, και πίστεψε, κι έκανε αγαθά έργα κι έπειτα είναι έτοιμος να πάρει την αληθινή οδηγία".

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاصْرَبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَفُ دَرَكًا وَلَا تَخْشَى ۖ

فَأَنبَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِ.

فَغَشِيَهُم مِّنَ اللَّيْلِ مَا عَاشَيْهِمْ ۖ

وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَمَهْدَىٰ ۖ

يَبْنِي إِسْرَءِيلَ ۚ لَقَدْ أَجْمَعْنَاكَ مِّنْ عَدُوِّكَ
وَوَعَدْنَاكَ جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَنَزَّلْنَا
عَلَيْكَ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَىٰ ۝٨٠

كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ
عَلَيْكُمْ عَذَابِي وَمَنْ يَحِلَّلْ عَلَيْهِ عَذَابِي
فَقَدْ هَوَىٰ ۝٨١

وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَنْ تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا
ثُمَّ اهْتَدَىٰ ۝٨٢

83. (Όταν ο Μωυσής ήταν επάνω στο Όρος, ο ΑΛΛΑΧ του είπε): "Τι είναι εκείνο που σε έκανε - ω! Μωυσή - να τρέχεις πιο διαστικά απ' το Λαό σου";

84. Είπε: Εκείνοι περιορίζονται πάνω στα δήματά μου. Κι έρχομαι διαστικά σε Σένα - Κύριέ μου! - για να σε ευχαριστήσω".

85. Είπε (ο ΑΛΛΑΧ): "Έχουμε δοκιμάσει το λαό σου κατά την απουσία σου. Ο Σαμαρείτης (όμως) τους παραπλάνησε".

86. Κι επέστρεψε ο Μωυσής στο λαό του αγανακτισμένος και λυπημένος, (και) είπε: "Ω! λαέ μου! Μήπως ο Κύριός σας δεν σας υποσχέθηκε μια όμορφη υπόσχεση; Μήπως σας φάνηκε ότι η υπόσχεση αργεί (να φτάσει); Ή μήπως επιθυμείτε να πέσει πάνω σας η Οργή απ' τον Κύριό σας, επειδή παραβιάσατε την υπόσχεσή σας σε μένα;"

87. Είπαν: "Δεν παραβιάσαμε την υπόσχεση που σου δώσαμε, όσο κι αν ήταν πάνω από τις δυνάμεις μας. Αλλά κουβαλήσαμε το βάρος απ' τα κοσμήματα (όλου) του λαού, και το πετάξαμε (στη φωτιά), κι αυτό ήταν που μας πέταξε (μας εισηγήθηκε) ο Σαμαρείτης.

88. "Κι έβγαλε (απ' τη φωτιά) μπροστά (στο λαό) το σώμα (την εικόνα) ενός μοσχαριού που φαινόταν να μουγκρίζει. Και είπαν: Αυτό είναι ο θεός σας, και ο θεός του Μωυσή, αλλά (ο Μωυσής) είχε

﴿ وَمَا أَعْجَلَك عَنْ قَوْمِكَ يَا مُوسَى ﴾

قَالَ لَهُمْ أَوْلَاءُ عَلَىٰ أَثَرِي وَعَجِلْتَ إِلَيْكَ

رَبِّ لِيَرْضَىٰ

قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ

السَّامِرِيُّ

فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَنَ أَسْفًا قَالَ

يَقَوْمِ أَلَمْ يَبْعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعَدَّ أَحْسَنًا أَفْطَالًا

عَلَيْكُمْ الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَن يَحِلَّ عَلَيْكُمْ

غَضَبٌ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُم مَّوْعِدِي

قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلَكِنَّا حَمَلْنَا

أَوْزَارًا مِّن زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذَلِكَ

أَلْفَى السَّامِرِيُّ

فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا آلِهَةً حُورًا

فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ مُوسَىٰ فَنَسِيَ

ξεχάσει!".

89. Μήπως δεν έβλεπαν ότι, (το μοσχάρι) δεν μπορούσε να επιστρέψει σ' αυτούς μια λέξη (να τους μιλήσει), κι ότι δεν είχε δύναμη ούτε να τους βλάψει κι ούτε να τους ωφελήσει;

90. Ο Ααρών - επίσης - πριν απ' αυτό τους είχε πει: "Ω! Λαέ Μου! Έχετε δοκιμαστεί σ' αυτό (το μοσχάρι). Γιατί ο Κύριός σας είναι - στ' αλήθεια - ο Οικτίρμονας (ΑΛΛΑΧ). Γι' αυτό ακολουθείτε με, και υπακούετε στη διαταγή μου".

91. Είπαν: "Δεν θα εγκαταλείψουμε αυτό το αντικείμενο (της λατρείας) αλλά θα αφοσιωθούμε σ' αυτό, μέχρις ότου επιστρέψει σε μας ο Μωυσής-".

92. Είπε (ο Μωυσής): "Ω! Ααρών! Τι πράγμα σ' εμπόδισε - σαν τους είδες να πηγαίνουν παράνομα -",

93. από το να με ακολουθήσεις; Μήπως (κι εσύ) παράκουσες τη διαταγή μου;"

94. Είπε (ο Ααρών): «Ω! Παιδί της μητέρας μου! Μη (με) παίρνεις (με τραβάς) απ' τα γένια μου κι ούτε απ' (τα μαλλιά) του κεφαλιού μου!* Πράγματι φοβήθηκα μήπως πεις ότι: - Εσύ ήσουν η αιτία που έγινε το σχίσμα μεταξύ των Παιδιών του Ισραήλ, και δεν σεβάστηκες το λόγο μου!"

95. Είπε (ο Μωυσής): "Τι έχεις να *Γιατί τότε θα πάθαινε (όπως γράφουν οι παραδόσεις) το δερματικό νόσημα (λέπρα).

أَفَلَا يَرَوْنَ أَلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا
وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ﴿٨٩﴾

وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ يَقَوْمُ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ
بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَانصِبُوا
وَأَطِيعُوا أَمْرِي ﴿٩٠﴾

قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَنكِفِينَ
حَتَّى يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَى ﴿٩١﴾

قَالَ يَهُرُونَ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا ﴿٩٢﴾

أَلَا تَتَّبِعُنَّ أَفْعَصَيْتَ أَمْرِي ﴿٩٣﴾

قَالَ يَبْنَؤُمْ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي
إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ
وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي ﴿٩٤﴾

قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَا سَعِيدُ ﴿٩٥﴾

πεις, ω! Σαμαρείτη;"

96. είπε: "Είδα εκείνο που δεν είδαν. Έτσι πήρα μια γεμάτη χουφτιά (χώμα) απ' τα ίχνη (την πατημασιά) του Αποστόλου, και την πέταξα (στο μωσχάρι). Έτσι η ψυχή μου υπέδειξε να κάνω".

97. "Είπε (ο Μωυσής): "Φύγε! γι' αυτό (που έκανες) θα έχεις στη ζωή σου (για τιμωρία) να λέγεις (πάντα): Μη μου άππου - Κι ακόμα πιο πολύ (για μελλοντική τιμωρία) θα έχεις μια διορία που δεν θα μπορείς να την αποφύγεις. Κοίταξε - τώρα - στο θεό σου που του έχεις γίνει αφοσιωμένος λάτρης. Θα τον κάψουμε (πάνω στη φωτιά) και θα τον σκορπίσουμε σαν σκόνη στη θάλασσα!"

98. Κι όμως ο Θεός σας είναι ο ΑΛΛΑΧ και δεν υπάρχει άλλος θεός παρά μόνο Εκείνος. Κάθε πράγμα το έχει περιβάλλει η Επίγνωσή Του.

99. Σ' αυτό (Ω! Μουχάμμεντ!) με τον τρόπο σου διηγούμεθα τις ιστορίες από τα περασμένα. Και σου έχουμε δώσει Μήνυμα (Κοράνιο) της Παρουσίας Μας.

100. Αν κανείς απομακρυνθεί απ' αυτό, θα φέρει (βέβαια) φορτίο κατά την Ημέρα της Κρίσης.

101. Θα παραμείνει για πάντα σ' αυτήν (την κατάσταση). Και βαρύ θα είναι γι' αυτούς το φορτίο κατά την Ημέρα της Κρίσης.

102. Κοίτα! Την ήμερα που η Σάλπιγγα

قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِّنْ أَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي ﴿٩٦﴾

قَالَ فَأَذْهَبَ فَإِنَّكَ لَك فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَنْ تُخْلَفَهُ. وَانظُرْ إِلَى إِلْهِكَ الَّذِي ظَلَمْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا لَّنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ﴿٩٧﴾

إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿٩٨﴾

كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءٍ مَا قَدْ سَبَقَ وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا ﴿٩٩﴾

مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وِزْرًا ﴿١٠٠﴾

خَالِدِينَ فِيهِ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حِمْلًا ﴿١٠١﴾

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْنُ

θα ηχήσει. Αυτή την Ημέρα θα μαζέψουμε ένα σωρό όλους τους ένοχους (τους αμαρτωλούς) με τα μάτια θολά (από τον τρόμο).

103. Ψιθυρίζοντας, θα συμβουλευεί ο ένας τον άλλο: "Δεν σταθήκατε πολύ, παρά μόνο δέκα (μέρες)".

104. Κι εμείς γνωρίζουμε πιο καλά, τι θα πουν, όταν εκείνος που έχει πιο καλό τρόπο στη ζωή του θα πει: "Δεν σταθήκατε πολύ, παρά μόνο μια ημέρα!".

105. Θα σε ερωτήσουν αναφορικά με τα βουνά! Να πεις: "ο Κύριός μου θα τα ξεριζώσει και θα τα σκορπίσει σαν σκόνη,

106. Και θα τα αφήσει σαν πεδιάδα επίπεδη και λεία,

107. Και δεν θα βλέπεις στη θέση τους τίποτε το κυρτό ή το βαθουλό"

108. Αυτή την Ημέρα θα ακολουθήσουν (κατ' ευθείαν) Αυτόν που καλεί (ο ΑΛΛΑΧ) χωρίς καμία λοξοδρομία (να μπου να δουν) σ' αυτόν. Όλες οι φωνές θα χαμηλώσουν την έντασή τους στην Παρουσία του Ραχμάν (του Πανοικτίρμονα ΑΛΛΑΧ) και δεν θα ακούς, παρά τον (υπόκωφο) θόρυβο απ' τα βήματά τους (καθώς περπατούν).

109. Σ' αυτή την Ημέρα δεν θα ωφελήσει η μεσολάβηση, εκτός για εκείνον που του παραχωρήθηκε η άδεια από τον Ραχμάν τον Φιλάνθρωπο ΑΛΛΑΧ), και που ο λόγος του γίνεται δεκτός απ' Αυτόν.

الْمُجْرِمِينَ يَوْمِئِذٍ زُرْقًا ﴿١٠٢﴾

يَخَفْتُونَ بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ﴿١٠٣﴾

مَنْ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً
إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ﴿١٠٤﴾

وَسَنُلَوِّنُكَ مِنَ الْجِبَالِ فَفُلٌ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ﴿١٠٥﴾

فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ﴿١٠٦﴾

لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ﴿١٠٧﴾

يَوْمِئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَأَعِوجَ لَهُ، وَخَسَعَتِ
الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا ﴿١٠٨﴾

يَوْمِئِذٍ لَا نَنْفَعُ الشَّفْعَةَ إِلَّا مَنْ أِذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ
وَرَضِيَ لَهُ، قَوْلًا ﴿١٠٩﴾

110. Γνωρίζει, ό,τι βρίσκεται ανάμεσα στα χέρια (των δημιουργημάτων Του) μπροστά τους, ή μετά απ' αυτούς ή πίσω τους. Και δεν είναι δυνατόν να παραβληθούν μ' Αυτόν στη γνώση (με τις γνώσεις τους).

111. (Όλα) τα πρόσωπα θα χαμηλώσουν (- τότε - από ταπείνωση) μπροστά (σ' Αυτόν) τον Ζώντα, τον Αυθύπαρκτο, τον Αιώνιο. Και θα χάσει εκείνος που φορτώθηκε την αδικία.

112. Όποιος όμως κάνει ενάρετα έργα και είναι πιστός, ας μη φοβάται από την αδικία κι ούτε από οποιαδήποτε ελάττωση (απ' όσα του οφείλονται).

113. Έτσι σου έχουμε στείλει - ένα αραβικό Κοράνιο - και συχνά εξηγήσαμε σ' αυτό αναλυτικά μερικές απ' τις προειδοποιήσεις ώστε ίσως φοβηθούν (τον ΑΛΛΑΧ), ή ίσως τους κάνει και σκεφθούν.

114. Δόξα στον ΑΛΛΑΧ - πάνω απ' όλα - ο ΑΛΛΑΧ είναι ο Αληθινός Βασιλιάς, Και μη διάξεσαι (Ω! Μουχάμμεντ) με το Κοράνιο πριν συμπληρωθεί σε εσένα η έμπνευσή του (Κοράνι), αλλά να πεις: "Κυρίε μου, αύξησέ μου τη γνώση".

115. Είχαμε επίσης πάρει - προκαταβολικά - τη συμφωνία του Αδάμ, αλλά (την) ξέχασε, και δεν βρήκαμε να έχει σταθερή απόφαση (γνώμη).

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ
عَلَمًا ﴿١١٠﴾

وَعَنْتَ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ
مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ﴿١١١﴾

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ
ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا ﴿١١٢﴾

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيهِ
مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحَذِّثُهُمْ ذِكْرًا ﴿١١٣﴾

فَنَعَلَى اللَّهِ الْمَلِكُ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْءَانِ
مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَى إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ
زِدْنِي عِلْمًا ﴿١١٤﴾

وَلَقَدْ عَاهَدْنَا إِلَى آدَمَ مِنْ قَبْلِ
فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا ﴿١١٥﴾

116. Κοίτα ! Όταν είπαμε στους αγγέλους: "Σκύψτε τον εαυτό σας κάτω στον Αδάμ", (όλοι τους) έσκυψαν και υποκλίθηκαν εκτός απ' τον Ιμπλίσ, (τον Σατανά) που αρνήθηκε.

117. Και είπαμε: "Ω! Αδάμ! (προειδοποιούμε), Αυτός (εδώ) είναι εχθρός σε σένα και στη σύζυγό σου. Μην τον αφήσετε και σας εκδιώξει από τον Κήπο, ώστε να αποβιθαστείτε στην αθλιότητα.

118. Υπάρχουν για σένα (αρκετές προμήθειες) για να μη πεινάσεις - εκεί μέσα - κι ούτε να ξεγυμνωθείς,

119. κι ούτε θα υποφέρεις από δίψα - εκεί μέσα - κι ούτε απ' τη ζέστη του ήλιου".

120. Ο Σατανάς όμως ψιθύρισε σ' αυτόν (και) είπε: "Ω! Αδάμ! Θέλεις μήπως να σε οδηγήσω στο Δένδρο της Αιωνιότητας και σε βασιλεία που δεν παρακμάζει;"

121. (Αποτέλεσμα): Έφαγαν κι οι δύο απ' αυτό, και φάνηκε σ' αυτούς η γύμνια τους. Κι άρχισαν να ράβουν πάνω τους για να σκεπαστούν - φύλλα - από τον κήπο. Έτσι ο Αδάμ παράκουσε τον Κύριό του, κι άφησε τον εαυτό του να εξαπατηθεί.

122. Έπειτα ο Κύριός του (απ' την Φιλανθρωπία Του) τον διάλεξε, δέχθηκε την μετάνοιά του και τον καθοδήγησε (σωστά).

وَإِذ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ
فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى ﴿١١٦﴾

فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَزَوْجَكَ
فَلَا يَخْرُجْ جَنَّاتٍ مِّنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَى ﴿١١٧﴾

إِنَّكَ أَلا تَجْعَى فِيهَا وَلَا تَقْرَى ﴿١١٨﴾

وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَى ﴿١١٩﴾

فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ
هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى شَجَرَةِ الْخَالِدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبُورُ ﴿١٢٠﴾

فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتَ لهُمَا سَوْءُهُمَا وَطَفِقَا
بِخُصْفَانٍ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ
وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى ﴿١٢١﴾

ثُمَّ أَحْبَبْنَاهُ رَبُّهُ فَغَابَ عَلَيْهِ وَهَدَى ﴿١٢٢﴾

123. Είπε (και στους δύο): "Φύγετε απ' αυτόν (τον κήπο) όλοι, να έχετε έχθρα μεταξύ σας. Κι όταν όμως - όπως είναι βέβαιο - έλθει σε σας η Καθοδήγηση από Μένα, (τότε) όποιος ακολουθήσει, την οδηγία Μου δεν θα παραπλανηθεί κι ούτε θα πέσει στην αθλιότητα.

124. "Αλλά όποιος απομακρυνθεί από το Μήνυμά Μου, γι' αυτόν - σίγουρα - είναι η ζωή κάτω στενόχωρη, και θα τον στριμώξουμε (στο σκοτάδι) τυφλό κατά την Ημέρα της Κρίσης".

125. (Και τότε) θα πει: "Κυριέ μου! Γιατί με σήκωσες τυφλό, ενώ είχα (πριν) την όρασή μου";

126. Θα πει (ο ΑΛΛΑΧ): "Έτοι (σου πρόχει, γιατί) όταν σου έφταναν οι Εντολές Μας, (τις παράβλεπες) ξεχνώντας. "Έτοι και σήμερα θα λημονηθείς".

127. Μ' αυτό τον τρόπο ανταμείδουμε αυτόν που παραβιάζει όλα τα όρια (στην ανομία) και δεν πιστεύει στις Εντολές του Κυρίου του. Η δε Τιμωρία της Μελλοντικής Ζωής είναι μεγαλύτερη σε θλίψη και διαρκέστερη.

128. Μα δεν φανερώθηκε (ποτέ) γι' αυτούς (αν θυμηθούν) πόσες και πόσες γενιές πριν απ' αυτούς έχουμε καταστρέψει, που κατοικούσαν, εκεί όπου (τώρα) αυτοί περπατούν; Σ' αυτή - πράγματι- τη περίπτωση υπάρχουν Σημεία για όσους έχουν ενεργητικά μυαλά (και καταλαβαίνουν).

قَالَ أَهْبِطْ مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ
فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى
فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى ﴿١٢٣﴾

وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا
وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى ﴿١٢٤﴾

قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَد كُنْتُ بَصِيرًا ﴿١٢٥﴾

قَالَ كَذَلِكَ أَنْتَ أَعْبَأْتُنَا فَنَسِينَهَا وَكَذَلِكَ
الْيَوْمَ نُنْسِي ﴿١٢٦﴾

وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ
وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَى ﴿١٢٧﴾

أَلَمْ يَهْدِئْهُمْ كَمَا أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ
فِي مَسَاجِدِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي النَّهْيِ ﴿١٢٨﴾

129. Κι αν δεν υπήρχε ο προηγούμενος Λόγος που ήλθε από τον Κύριό σου, (η Τιμωρία τους) αναγκαστικά θα ερχόταν (θα ήταν εκτελεστέα), αλλά υπάρχει το ορισμένο χρονικό διάστημα (για αναβολή).

130. Γι' αυτό να υπομένεις σε όσα λέγουν και πανηγύριζε (συνεχώς) τη Δόξα του Κυρίου σου, πριν από την ανατολή του ήλιου και πριν από τη δύση του. Ακόμα να Τον υμνείς στις διαφορετικές ώρες της νύχτας και στα (δύο) άκρα της ημέρας, ίσως έτσι μπορέσεις να έχεις (πνευματική) χαρά.

131. Και να μη σέρνεις (από απληστία) τα μάτια σου, πάνω σε όσα έχουμε δώσει για ν' απολαμβάνει μια μερίδα απ' αυτούς, το λουλούδι (απόλαυση) στη ζωή του κόσμου τούτου, που σ' αυτό τους δοκιμάζουμε. Όσα σου προμηθεύει ο Κύριός σου, είναι τα καλύτερα και διαρκούν περισσότερο.

132. Και πρόσταξε την οικογένειά σου να κάνει τη τακτική προσευχή και να υπομένεις με σταθερότητα σ' αυτήν. Δεν σου ζητάμε να προμηθεύεις τη διατροφή. Εμείς σου την προμηθεύουμε. Αλλά η ανταμοιβή της Μέλλουσας Ζωής (το φρούτο της) είναι για τους ενάρετους.

133. Κι είπαν: "Γιατί (ο Μουχάμμεντ) δεν μας έφερε ένα Σημείο από τον Κύριό του;" "Μήπως δεν τους έφτασε το Μήνυμα για όλα όσα ήταν στα προηγούμενα φυλλάδια των πρώτων ανθρώπων);

وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا
وَأَجَلٌ مُّسَمًّى ﴿١٢٩﴾

فَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا وَمِنْ آنَايِ اللَّيْلِ
سَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ ﴿١٣٠﴾

وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفِثَ فِيهِمْ فِيهِمْ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ﴿١٣١﴾

وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا تَسْتَكْبِرْ رِزْقًا
نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعِزَّةُ لِلْقَوِيِّ ﴿١٣٢﴾

وَقَالُوا لَوْلَا يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ مِنْ رَبِّهِ
أَوْلَم تَأْتِهِم بَيِّنَةٌ مَّا فِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ ﴿١٣٣﴾

134. Κι αν τους εκμηδενίζαμε - πριν απ' αυτό (το Κοράνιο) - με βασανιστήρια θα έλεγαν: "Κύριέ μας! Αν μονάχα μας είχες στείλει έναν απόστολο, θα ακολουθούσαμε - βέβαια - τις Εντολές Σου πριν ταπεινωθούμε και ντροπιαστούμε".

135. Να (τους) πεις: (ω Μουχάμμεντ): "Κάθε ένας (από μας) περιμένει. Περιμένετε λοιπόν κι εσείς, και θα μάθετε ποιος είναι σύντροφος στον σωστό κι επίπεδο Δρόμο και ποιος (από σας) καθοδηγείται!."

(21) Σούρα ελ-Ενπιγιά
(Οι Προφήτες)

Στα όνομα του ΑΛΛΑΧ
του Παντελεήμονα, του Πολυεύσπλαχνου

1. Πλησίασε για τους ανθρώπους (ο καιρός) για να λογαριαστούν. Κι όμως απρόσεχτοι όπως είναι, απομακρύνονται.

2. Ποτέ δεν τους φτάνει ανανεωμένο Μήνυμα από το Κύριό τους, αν δεν το ακούσουν ενώ παίζουν, (χωρίς να δώσουν προσοχή),

3. οι καρδιές τους είναι μακριά απ' αυτό (το Κοράνιο) το μεταχειρίζονται επιπόλαια οι κακοποιοί το λένε στις μυστικές τους συνεδριάσεις "Είναι αυτός τίποτε περισσότερο από ένα δημιουργήμα σαν τον εαυτό σας; Μήπως θα πάτε στη μαγεία, ενώ τα μάτια σας είναι ανοιχτά";

4. Είπε: "Ο Κύριός μου γνωρίζει (κάθε)

وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِّن قَبْلِهِ.

لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا

فَنُنَبِّئُكَ مِن قَبْلِ أَنْ نَنْزِلَ وَتَخْزَى ﴿١٧٦﴾

فَلِكُلِّ مَتْرَبٍ فَرِصَةٌ فَتَرَبَّصُوا فَسَتَعْلَمُونَ

مَنْ أَصْحَابُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَى ﴿١٧٧﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَقْرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ

وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مَّعْرُضُونَ ﴿١٧٨﴾

مَا يَأْتِيهِمْ مِّن ذِكْرٍ مِّن رَّبِّهِمْ مُّحَدَّثٍ

إِلَّا لَا أَسْتَمِعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿١٧٩﴾

لَأَهْلِيَةَ قُلُوبِهِمْ وَأَسْرَأَ النَّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا

هَلْ هَذَا إِلَّا بَشْرٌ مِّثْلَكُم مَّا أَفْتَاوُكُم

السَّحَرِ وَأَنْتُمْ تَبْصُرُونَ ﴿١٨٠﴾

قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ